

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/173/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116217693
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6116217693.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci žalobcu A.. F. Š., H.. X. B. XXXX, C. XXX XX Č., M. D. XXXX/X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Hreždovič a Mulder, 974 01 Banská Bystrica, Rudlovská 2, IČO: 37 893 858, proti žalovanej Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, 812 85 Bratislava, Štúrova 2, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3 260,43 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 8. augusta 2016 do zaplatenia, všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á p r á v o na plnú náhradu trov konania od žalovanej.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiada v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“) uložiť žalovanej nahradiť mu (s príslušenstvom) škodu v sume 3 260,43 Eur predstavujúcu náklady trov jeho obhajoby v trestnom konaní, ktoré začalo uznesením vyšetrovateľa PZ S. S. T. Ú. C. S. E., X. C. S. E. K. C. C. ČVS: PPZ-103/BPK-S-2010 dňa 15. marca 2011, a v ktorom bol spod obžaloby oslobodený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn.: BB-4T/11/2014 zo dňa 30. júla 2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 11/2014 zo dňa 27. októbra 2015. Uvádza, že žalovaná mu listom zo dňa 25. júla 2016 oznámila, že jeho nárok uplatnený podaním zo dňa 1. júna 2016 neuspokojí z dôvodu, že jeho obvinenie malo zákonný podklad, resp. že za nezákonné možno považovať len rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré bolo nezákonné už v čase vydania, a nie také, ktoré síce bolo v čase vydania zákonné, ale na základe neskôr vykonaného dokazovania bol v trestnom konaní ustálený iný záver.

2. S touto argumentáciou žiada žalovaná zamietnuť žalobu žalobcu i v tomto konaní. Argumentuje, že súdy oboch stupňov napriek záverom o oslobodení obžalovaných spod obžaloby pripustili, že sa skutok mohol stať, chýbala im však ucelená reťaz nepriamych dôkazov (vzhľadom na absenciu dôkazov priamych). Za takejto dôkaznej situácie prokurátor pri podávaní obžaloby nepochybil. Žalovaná tvrdí, že vznesenie obvinenia vydané v súlade s Trestným poriadkom nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie, hoci nevyústilo v právoplatný odsudzujúci rozsudok. Namieta tiež, že právny poriadok nepozná ustanovenie, podľa ktorého by bolo možné oslobodenému spod obžaloby priznať právo na náhradu trov obhajoby, lebo § 553 ods. 1 Trestného poriadku to priamo vylučuje a uplatnenie náhrady škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu toto ustanovenie obchádza. Podotýka, že uznesenie o vznesení obvinenia v danom prípade nezakladalo inštitút povinnej obhajoby a žalobca si zvolil obhajcu na základe vlastného rozhodnutia. Tvrdí, že žalobca nepreukázal, že všetky vyúčtované úkony obhajoby boli skutočne realizované. Argumentuje, že úkony zo dňa 15. mája 2012 (správne má byť 14. mája 2012,

pozn. súdu) a 19. júna 2012 „nazretie do vyšetrovacieho spisu“ nie sú úkonmi právnej pomoci v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) a odmena za ne obhajcovi nepatrí. S poukazom na § 14 ods. 6 vyhlášky v znení platnom do 30. júna 2013 (odmena za ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí, ak po poslednej porade s klientom nasleduje ďalšia porada a medzitým nebol realizovaný iný úkon právnej služby) namieta i odmenu za poradu s klientom dňa 19. júna 2012. Spochybňuje aj výšku náhrady hotových výdavkov vypočítanú z priemernej spotreby nafty 6,7 l/100 km odporujúcej v technickom preukaze uvedenej spotrebe 6,3 l/100 km.

3. Súd vykonal dokazovanie vypočítaním zástupcov strán a oboznámením sa s ich písomnými podaniami, spisom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-4T/11/2014, zmluvou o poskytovaní právnych služieb zo dňa 20. apríla 2011, faktúrami č. 2011013 zo dňa 21. apríla 2011 a č. 0142015 zo dňa 8. novembra 2015, výpismi z účtu, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody poškodeného zo dňa 20. mája 2016 a technickým preukazom, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

4. Niet sporu o tom, že:

- uznesením ČVS: PPZ-103/BPK-S-2010 vzniesol dňa 15. marca 2011 vyšetrovateľ žalobcovi obvinenie z prečinu podplácania podľa § 20 k § 331 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona,
- uznesením č.k. VII/2 Gv 120/10-36 zamietol dňa 29. marca 2011 prokurátor sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 18. marca 2011,
- dňa 26. marca 2014 podal Úrad špeciálnej prokuratúry na Špecializovaný trestný súd obžalobu pod č.k. VII/2 Gv 120/10/1000 - 147,
- Špecializovaný trestný súd rozsudkom sp. zn. BB-4T/11/2014 zo dňa 30. júla 2014 žalobcu spod obžaloby oslobodil a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2 To 11/2014 zo dňa 27. októbra 2015 odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku zamietol,
- dňa 20. apríla 2011 uzatvoril žalobca s advokátom JUDr. Ľubomírom Hrežďovičom zmluvu o poskytovaní právnych služieb - obhajoby v trestnom konaní obsahujúcu dohodu o paušálnej odmene advokáta,
- obhajca vyúčtoval žalobcovi náklady obhajoby vo forme paušálnej odmeny faktúrou č. 2011013 zo dňa 21. apríla 2011 v sume 3 600 Eur a faktúrou č. 0142015 zo dňa 9. novembra 2015 v sume 2 600 Eur,
- žalobca uhradil obhajcovi dňa 27. apríla 2011 sumu 900 Eur, dňa 29. apríla 2011 sumu 2500 Eur a dňa 16. novembra 2015 sumu 2 600 Eur.

5. Z vyčíslenia trov obhajoby súd po konfrontácii s trestným spisom konštatuje, že obhajca realizoval v trestnom konaní nasledovné úkony:

- 20.apríla 2011 - príprava a prevzatie obhajoby (udelenie plnomocenstva) vrátane prvej porady s klientom - odmena v sume 61,75 Eur + režijný paušál 7,41 Eur + 13,83 Eur 20 % DPH = 82,99 Eur

- 13. marca 2012 účasť na výsluchu obvineného E.,
- 14. marca 2012 účasť na výsluchoch obvinených A., E. B. A.,
- 27.marca 2012 účasť na výsluchoch obvinených Š. B. C., svedkov E., A., F. B. D.,
- 3. mája 2012 porada s klientom (? úkonu),
- 14.mája 2012 nazretie do vyšetrovacieho spisu (1 úkonu),
- 19.júna 2012 nazretie do vyšetrovacieho spisu (1 úkonu),
- porada s klientom (? úkonu).

Odmena za jeden úkon v roku 2012 predstavovala 63,58 Eur + režijný paušál 7,63 Eur + 14,24 Eur 20 % DPH = 85,45 Eur. Pretože v roku 2012 boli vykonané v súčte 4 úkony po 85,45 Eur a 2 úkony odmenené vo výške ?, predstavuje odmena za úkony v roku 2012 spolu 455,73 Eur.

- 22.mája 2013 štúdium vyšetrovacieho spisu na PPZ NAKA BB - odmena v sume 65,08 Eur + režijný paušál 7,81 Eur + 14,57 Eur 20 % DPH = 87,46 Eur.

- 29. mája 2014 porada s klientom (? úkonu),
- 2. júna 2014 účasť na hlavnom pojednávaní od 9.15 h. do 11.30 h. a od 13.00 h. do 13.50 h. (2 úkony),
- 3. júna 2014 účasť na hlavnom pojednávaní od 09.35 do 11.45 h. a od 13.08 do 14.20 h. (2 úkony),
- 4. júna 2014 účasť na hlavnom pojednávaní od 09.30 h. do 15.00 h. (2 úkony),
- 28. júla 2014 účasť na hlavnom pojednávaní od 09.30 h. do 15.00 h. (2 úkony),

- 29. júla 2014 účasť na hlavnom pojednávaní od 09.30 h. do 11.50 h.,
- 30. júla 2014 účasť na hlavnom pojednávaní - vyhlásenie rozsudku od 13.00 h. do 13.30 h. (1 úkonu).
Odmena za jeden úkon v roku 2014 predstavovala 67,00 Eur + režijný paušál 8,04 Eur + 15 Eur 20 % DPH = 90,04 Eur. Pretože v roku 2014 bolo vykonaných v súčte 9 úkonov po 90,04 Eur a 1 úkon odmenený vo výške ?, predstavuje odmena za úkony v roku 2014 spolu 892,89 Eur.

- 27. októbra 2015 účasť na verejnom zasadnutí - odmena v sume 69,91 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + 15,66 Eur 20 % DPH = 93,96 Eur.

Odmena advokáta za vykonané úkony obhajoby tak predstavuje celkom 1 613,03 Eur.

Žalobca uplatňuje v zmysle § 15 písm. a) vyhlášky i náhradu hotových výdavkov advokáta - cestovné za cestu zo sídla advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici do sídla súdu v Pezinku. Na tejto trase vykonal advokát cesty v dňoch 2. júna 2014, 3. júna 2014, 4. júna 2014, 28. júla 2014, 29. júla 2014 a 30. júla 2014. Vzhľadom k vzdialenosti sídla advokátskej kancelárie a sídla súdu (210 km) najazdil advokát pri absolvovaní šiestich ciest spolu 2520 km služobným osobným motorovým vozidlom zn. N. R. X,X R., G. C. XXX M. s priemernou spotrebou motorovej nafty 6,7 l / 100 km. Podľa zákona č.283/2002 Z.z. o cestovných náhradách predstavuje cestovné 693 Eur (priemerná spotreba nafty 6,7 l / 100 km x cena nafty 1,375 Eur / 1 liter - priemerná cena nafty podľa Štatistického úradu SR pre daný týždeň : 100 = 0,092 + koeficient 0,183 = 0,275 x 2520 km = 693 Eur).

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky patrí advokátovi pri úkonoch obhajoby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť náhrada za stratu času vo výške 1/60-tiny výpočtového základu za každú, aj začatú, polhodinu. V roku 2014 predstavoval výpočtový základ sumu 13,40 Eur. Cesta z Banskej Bystrice do Pezinka tam a späť trvala 5 hodín, pri šiestich cestách strávil advokát cestou 30 hodín, t.j. 60 začatých polhodín. Preto mu patrí titulom náhrady za straty času suma 804 Eur.

Celkové náklady obhajoby žalobcu tak predstavujú sumu 3 110,03 Eur.

Žalobca uplatňuje i náhradu vlastných hotových výdavkov - cestovného z miesta bydliska na úkony prípravného konania v Banskej Bystrici, na hlavné pojednávania v Pezinku a verejné zasadnutie v Bratislave, vyčíslené podľa tarify dopravcu (pravidiel diaľkovej, vnútroštátnej a medzinárodnej autobusovej dopravy cestujúcich a batožín vydanej SAD Žilina, a.s.) nasledovne:

16. marca 2011 Čadca - Banská Bystrica a späť 2 x 5,40 Eur = 10,80 Eur
27. marca 2012 Čadca - Banská Bystrica a späť 2 x 5,40 Eur = 10,80 Eur
2. júna 2014 Čadca - Pezinok a späť 2 x 9,10 Eur = 18,20 Eur
3. júna 2014 Čadca - Pezinok a späť 2 x 9,10 Eur = 18,20 Eur
4. júna 2014 Čadca - Pezinok a späť 2 x 9,10 Eur = 18,20 Eur
28. júla 2014 Čadca - Pezinok a späť 2 x 9,10 Eur = 18,20 Eur
29. júla 2014 Čadca - Pezinok a späť 2 x 9,10 Eur = 18,20 Eur
30. júla 2014 Čadca - Pezinok a späť 2 x 9,10 Eur = 18,20 Eur
27. októbra 2015 Čadca - Bratislava a späť 2 x 9,80 Eur = 19,60 Eur.

Spolu cestovné žalobcu predstavuje sumu 150,40 Eur

6. Sporným v konaní je, či

- žalobca má nárok na náhradu škody, keď bol spod obžaloby oslobodený,
- žalobca má právo na náhradu škody vo forme trov obhajoby,
- je uplatnená výška náhrady trov obhajoby vyčíslená správne - či sú úkony „nazretie do vyšetrovacieho spisu“ v dňoch 14. mája 2012 a 19. júna 2012 úkonmi právnej pomoci v zmysle vyhlášky, či patrí odmena za úkon „porada s klientom“ dňa 19.júna 2012, a či je správne vypočítaná náhrada cestovného advokáta keď kalkulovaná priemerná spotreba nafty odporuje priemernej spotrebe uvedenej v technickom preukaze.

7. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) má každý právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy má každý právo na ochranu pred neoprávneným

zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa č. 51 ods. 2 Ústavy domáhať sa práv uvedených v článkoch 35, 36, 37 ods. 4, 38-42, 44-46 tejto Ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

Podľa § 1 písm. a) zákona o zodpovednosti za škodu upravuje tento zákon zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a), ods. 2 citovaného zákona zodpovedá štát za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci, nezákonným rozhodnutím. Tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f), 3 citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskosúdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní. Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa ods. 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa ods. 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 1, 3 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

8. Pri rozhodovaní o základe nároku žalobcu vychádzal súd zo stanoviska, že primárnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je samotná existencia rozhodnutia zasahujúceho do práv žalobcu, sekundárnou jeho nezákonnosť. Zákon (a ani ustálená súdna prax) výslovne nežiada, aby príslušný orgán nezákonnosť rozhodnutia výslovne konštatoval. Podľa názoru súdu sa štát zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia nemôže zbaviť, ak sa pôvodný predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným napokon nenaplní. Oslobodzujúci rozsudok súdu v trestnom konaní má nesporne rovnaké dôsledky ako prípadné zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Preto formálne zrušenie konkrétneho (nezákonného) rozhodnutia nemôže byť nevyhnutným predpokladom úspešného uplatňovania nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Je nesporné, že právoplatnosťou oslobodzujúceho rozsudku sa trestné konanie žalobcu skončilo a žiadny právny predpis nevytvára priestor pre samostatné formálne rušenie rozhodnutí vydaných počas trestného stíhania, nezákonnosť ktorých je daná faktom, že po právoplatnom oslobodení spod obžaloby sa na žalobcu hľadí ako na nevinného.

9. Ústavnoprávny základ nároku osoby na náhradu škody v prípade trestného stíhania skončeného oslobodzujúcim rozsudkom je daný nielen čl. 46 ods. 3 Ústavy, ale všeobecne čl. 1 ods. 1 Ústavy. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktne dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní nesporne je vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, no štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za ich činnosť, ak sa ukáže ako mylná, zasahujúca do základných práv človeka. V takej situácii nie je dôležité, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie napokon potvrdilo. Súdna judikatúra dospela k záveru, že ak bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že čin nespáchal a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť ani začaté. Preto sa v takom prípade nárok na náhradu škody spôsobenej trestným stíhaním posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, a preto sú uznesenie vyšetrovateľa policajného zboru ČVS: PPZ-103/BPK-S-2010 zo dňa 15. marca 2011 i uznesenie prokurátora č.k. VII/2 Gv 120/10 - 36 zo dňa 29. marca 2011 nezákonnými rozhodnutiami, ktorými bola žalobcovi spolu s podaním obžaloby spôsobená škoda. Tým je základ uplatneného nároku žalobcu daný.

10. Podľa § 17 ods. 1 a § 18 ods. 1, 3 zákona o zodpovednosti za škodu sa uhrádza skutočná škoda. Žalobca si ako skutočnú škodu uplatnil trovy obhajoby v trestnom konaní (odmenu za úkony, hotové výdavky advokáta a náhradu straty času advokáta) i náhradu vlastných hotových výdavkov (cestovného).

11. Zvoliť si obhajcu v trestnom konaní bolo nesporným právom žalobcu bez ohľadu na to, že sám disponuje právnickým vzdelaním, a že v danom prípade nebola obhajoba povinná. Účelnosť obhajoby podčiarkuje oslobodenie žalobcu spod obžaloby. Úhradu trov obhajoby a ich vyčíslenie žalovaná v zásade nespochybňuje, okrem úkonov „nazretie do vyšetrovacieho spisu“ v dňoch 14. mája 2012 a 19. júna 2012 (či sú úkonmi právnej pomoci v zmysle vyhlášky), úkonu „porada s klientom“ dňa 19. júna 2012 (či zaň patrí odmena, lebo od predchádzajúcej porady s klientom nedošlo k inému úkonu právnej služby) a vyčíslenia cestovného advokáta (kalkulovaná priemerná spotreba nafty odporuje priemernej spotrebe uvedenej v technickom preukaze).

12. Uvedené námietky žalovanej súd neakceptoval. Odmenu za úkony „nazretie do vyšetrovacieho spisu“ v dňoch 14. mája 2012 a 19. júna 2012 vyčísliť advokát vo výške 1 hlavného úkonu. To zodpovedá zneniu § 14 ods. 8 vyhlášky, podľa ktorého za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 - 5, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie. Súd má za to, že úkon „nazretie do vyšetrovacieho spisu“ má svojou povahou najbližšie k úkonom uvedeným v § 18 ods. 3 vyhlášky. Nazretie do vyšetrovacieho spisu dňa 14. mája 2012 sa konalo od 9.10 do 10.15 s tým, že vyšetrovateľ bol požiadaný o vyhotovenie všetkých prepisov o použití informačno-technických prostriedkov a kópiu zápisnice o výsluchu obvineného C. zo dňa 16. marca 2011. Vzhľadom na obsah týchto písomností bolo po oboznámení sa s nimi znovu nazrieť do vyšetrovacieho spisu, čo sa stalo dňa 19. júna 2012 od 14.35 do 15.20 hod. (nazretie do príkazov na odpočúvanie, sledovanie osôb a vecí a záznamov telekomunikačnej prevádzky). Význam týchto úkonov pre ďalšiu obhajobu dokazuje, že na základe ich analýzy sa ukázalo, že odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky bolo nezákonné. Preto odmena zodpovedá odmene za „návrh na zabezpečenie dôkazu“ v zmysle § 14 ods. 3 písm. a) vyhlášky.

13. Súd neakceptoval ani námietku žalovanej, že za úkon „porada s klientom“ dňa 19. júna 2012 (vyčíslený vo výške ? úkonu) nepatrí odmena, lebo od ostatnej porady s klientom dňa 3. mája 2012 nedošlo k inému úkonu právnej služby. Je nesporné, že práve táto porada advokáta so žalobcom sa uskutočnila po nazretí do vyšetrovacieho spisu v dňoch 14. mája a 19. júna 2012, ktoré bolo z hľadiska ďalšej obhajoby významné a vzhľadom na závažnosť dôkazov, ktoré boli dostupné pri nazretí do spisu, bolo treba okamžite reagovať a tieto dôkazy analyzovať za účelom ďalšieho postupu obhajoby.

14. V prípade rozporu vo výške priemernej spotreby nafty a z nej vyplývajúceho vyčíslenia náhrady hotových výdavkov - cestovného, súd uveril advokátovi, že priemerná spotreba nafty pri cestách skutočne predstavovala 6,7 l / 100 km v rozpore s údajom uvedeným v technickom preukaze (6,3 l / 100 km), lebo je všeobecne známe, že údaje o spotrebe v technických preukazoch sú nižšie ako skutočná priemerná spotreba.

15. Z uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel, a pretože sa žalovaná dostala dňom 8. augusta 2016 (nasledujúci deň po dni, v ktorom bolo žalobcovi doručené odmietavé stanovisko žalovanej) do omeškania, priznal súd žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. i príslušný úrok z omeškania. Zároveň súd určil v súlade s jej žiadosťou a druhou vetou § 232 ods. 3 CSP žalovanej lehotu na plnenie 30 dní z administratívnych dôvodov na jej strane.

16. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu súd v zmysle § 255 CSP priznal plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby realizovala jej procesné práva tak, že bolo porušené právo na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla zaviniť nesprávne rozhodnutie,
- e) súd nevykonal dôkazy navrhnuté na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd dospel na základe dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, lebo sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.